

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 721/2024
13.06.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Милене Рашић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марине Тодоровић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 94/23 од 26.04.2023.године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 79/24 од 21.02.2024. године, у седници већа одржаној дана 13.06.2024.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марине Тодоровић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 94/23 од 26.04.2023.године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 79/24 од 21.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К 94/23 од 26.04.2023.године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од пет месеци са роком проверавања у трајању од једне године.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка и да плати на име судског паушала износ од 12.000,00 динара, у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је оштећени ББ, ради остваривања имовинскоправног захтева на основу члана 258. став 4. ЗКП, упућен на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 79/24 од 21.02.2024. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца ОЈТ у Крагујевцу и браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА, адвокат Марина Тодоровић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, док из образложења произлази битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи наведене пресуде, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да укине побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење првостепеном или другостепеном суду.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа која је одржана без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у образложењу захтева за заштиту законитости указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП у вези члана 453. ЗКП, наводима да је првостепени суд након укидања одлуке у поновљеном поступку, изменио пресуду на штету окривљеног и то утврђивањем нових чињеница и околности које су неповољније за окривљеног АА од оних које су биле утврђене у чињеничном опису кривичног дела у изреци раније укинуте првостепене пресуде. По наводима браниоца суд је утврдио другачије чињенично стање након прибављања доказа – снимка критичног догађаја, на коме није било окривљеног, те искористио исказе полицијских службеника, који су прегледали снимке који су изгубљени и изјашњавали се о истим, на који начин је повређена и одредба члана 16. ЗКП „у сумњи у корист окривљеног“.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, по оцени Врховног суда, нису основани.

Одредбом члана 453. ЗКП прописано је да, ако је изјављена жалба само у корист окривљеног, пресуда се не сме изменити на његову штету у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције.

Из цитиране законске одредбе, по налажењу Врховног суда, јасно произлази да се пресуда не сме изменити на штету окривљеног у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције, само уколико је жалба

изјављена у корист окривљеног, а не и у случају када је иста изјављена и на његову штету.

Из списка предмета произлази да је првобитним оптужним предлогом ОЈТ у Крагујевцу Кто 652/20 од 26.10.2020. године, окривљеном АА стављено на терет извршење кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ, за које је оглашен кривим пресудом Основног суда у Крагујевцу К 797/20 од 22.06.2022. године, донетом у ранијем поступку и за које му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од пет месеци са роком проверавања у трајању од једне године.

Ова пресуда је, усвајањем жалбе браниоца окривљеног, укинута решењем Вишег суда у Крагујевцу К 377/22 од 18.01.2023. године и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење, након чега је окривљени, у поновљеном поступку, побијаном првостепеном пресудом Основног суда у Крагујевцу К 94/23 од 26.04.2023.године, оглашен кривим због истог кривичног дела - насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ, за које му је изречена иста кривична санкција – условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од пет месеци са роком проверавања у трајању од једне године и иста је у свему потврђена пресудом другостепеног суда.

Упоређивањем правне квалификације кривичног дела, у односу на које је истакнута битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, по ранијој и побијаној првостепеној пресуди, очигледно је да је окривљени побијаном првостепеном пресудом оглашен кривим за исто кривично дело за које је оглашен кривим и ранијом првостепеном пресудом у овом кривичном поступку – због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. Кривичног законика.

Када је у питању кривична санкција која је окривљеном изречена побијаном првостепеном пресудом за кривично дело из члана 344. став 1. Кривичног законика – условна осуда са утврђеном казном затвора у трајању од 5 месеци и временом проверавања у трајању од 1 године од дана правноснажности пресуде – иста је као и кривична санкција које је окривљеном изречена претходном првостепеном пресудом за наведено кривично дело у овом кривичном поступку.

Самим тим, по налажењу Врховног суда, нижестепени судови у поновљеном поступку, након укидања раније првостепене пресуде, нису прекршили забрану преиначења на горе (*reformatio in reius*) прописану одредбом члана 453. ЗКП, с обзиром да нису изменили пресуду на штету окривљеног ни у погледу правне квалификације кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим правноснажном пресудом, нити у погледу кривичне санкције.

Сходно изнетом, по налажењу Врховног суда, у поновљеном поступку није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка

10) ЗКП, како се то неосновано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Поред тога, у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног истиче и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, наводима да радње које су описане у изреци пресуде не садрже сва законом прописана битна обележја кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ, већ се евентуално може радити о прекршају. Бранилац наводи да у опису кривичног дела нису садржане радње којима се угрожава спокојство грађана или радње којима се теже ремети јавни ред и мир.

Кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 1. Кривичног законика чини онај ко грубим вређањем или злостављањем другог, вршењем насиља прама другом, изазивањем туче или дрским или безобзирним понашањем значајније угрожава спокојство грађана или теже ремети јавни ред и мир.

У изреци пресуде Основног суда у Крагујевцу К 94/23 од 26.04.2023. године, наведено је да је окривљени АА, у време и на месту ближе описаном у изреци пресуде..., вршењем насиља прама другом, значајније угрожавао спокојство грађана и теже реметио јавни ред и мир, на тај начин што је током протеста испред зграде Скупштине града и ПУ Крагујевац, каменицом гађао у правцу поменутих зграда и кордона полицијских службеника ПУ Крагујевац, који се налазио на травњаку испред зграде Скупштине града и ПУ Крагујевац, у урачунљивом стању и са умишљајем“.

За постојање кривичног дела из члана 344. став 1. КЗ, захтева се да је ремећење јавног реда и мира такве природе и интензитета да се може сматрати тежим или да је окривљени својим радњама значајније угрозио спокојство грађана, што у конкретној ситуацији јасно произлази имајући у виду да се налазио на протесту, где је био већи број грађана, на јавном месту и да је каменице бацао у правцу зграда и кордона полиције, што обухвата насилничке поступке изражене у јачем степену у присуству већег броја људи.

Имајући у виду наведено, те одредбу члана 344. став 1. Кривичног законика, у изреци пресуде Основног суда у Крагујевцу К 94/23 од 26.04.2023. године, наведена су сва битна законска обележја кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ и то како објективна, која се тичу радње извршења кривичног дела, тако и субјективна обележја предметног кривичног дела, због које су окривљени правноснажно оглашени кривим. Стога се неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљених указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Осталим наводима захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног истиче оцену доказа, исказа полицијских службеника током поступка од стране суда, оцену чињеница утврђених из тих доказа, те оспорава исказ сведока ВВ и препознавање окривљеног као извршиоца овог кривичног дела, те даје сопствено

тумачење других изведених доказа, као и налаза и мишљења Дирекције полиције Одсека за оперативну форензику од 16.07.2020. године, као и времена извршења кривичног дела, на који начин бранилац оспорава утврђено чињенично стање у смислу члана 440. ЗКП. Поред тога бранилац истиче и повреду одредбе члана 451. став 1. ЗКП и члана 424. став 1. тачка 1. ЗКП, а које повреде не представљају дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека, у смислу члана 485. став 4 ЗКП, па се Врховни суд у оцену истих није упуштао.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, ни повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић